

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

מכות- כיצד העדים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	
כיצד העדים נעשים זוממין? מעידין אנו באיש פלוני שהוא בן גרושה או בן חלוצה, אין אומרים: יעשה זה בן גרושה או בן חלוצה תחתיו, אלא לוקה ארבעים												■	ב.
מעידין אנו באיש פלוני שהוא חייב לגלות, אין אומרים: יגלה זה תחתיו, אלא לוקה ארבעים.												■	ב.
הא כיצד אין העדים נעשים זוממין מיבעי ליה												⚡	ג.
ועוד, מדקתני למקן: אבל אמרו להם היאך אתם מעידין? שהרי באותו היום אתם הייתם עמנו במקום פלוני - הרי אלו זוממין												⚡	ב.
תנא התם קאי: כל הזוממין מקדימין לאותה מיתה, חוץ מזוממי בת כהן ובוועלה												■ !	ב.
שאין מקדימין לאותה מיתה אלא למיתה אחרת ויש עדים זוממין אחרים, שאין עושין בהן דין הזמה כל עיקר אלא מלקות ארבעים, כיצד? מעידין אנו באיש פלוני שהוא בן גרושה או בן חלוצה, אין אומרים: יעשה זה בן גרושה או בן חלוצה תחתיו, אלא לוקה את הארבעים.												!	ב.
מנהני מילי?												⚡	ב.
דאמר קרא: (דברים י"ט) ועשיתם לו כאשר זמם, לו - ולא לזרעו.	ר יהושע בן לוי:											!	ב.
וליסלוליהו דלידיה ולא ליפסלו לזרעיה												⚡	ב.
בעינן כאשר זמם לעשות וליכא.												!	ב.
ק"ו, ומה המחלל אינו מתחלל, הבא לחלל ולא חילל - אינו דין שלא יתחלל.	בר פדא:											!	ב.
אם כן, בטלת תורת עדים זוממין, ומה הסוקל אינו נסקל, הבא לסקול ולא סקל - אינו דין שלא יסקל	מתקיף לה רבינא:											⚡	ב.
אלא, מחוררתא כדשינן מעיקרא.												■	ב:
מעידין אנו באיש פלוני שהוא חייב גלות כו'.												■	ב:
מנא הני מילי?												⚡	ב:
דאמר קרא: (דברים י"ט) הוא ינוס אל אחת הערים, הוא - ולא זוממין.	ר"ל:											!	ב:
ק"ו, ומה הוא שעשה מעשה - במזיד אינו גולה, הן שלא עשו מעשה - במזיד אינו דין שלא יגלו.	ר' יוחנן:											!	ב:
והיא נותנת: הוא שעשה מעשה - במזיד לא ליגלו, כי היכי דלא תהווי ליה כפרה, הן שלא עשו מעשה - במזיד נמי ליגלו, כי היכי דליהוי להו כפרה												⚡	ב:
אלא, מחוררתא כד"ל.												■	ב:
רמז לעדים זוממין מן התורה מנין?	עולא:											⚡	ב:
רמז לעדים זוממין? והא כתיב: (דברים י"ט) ועשיתם לו כאשר זמם												⚡	ב:
אלא רמז לעדים זוממין שלוקין מן התורה מנין?												⚡	ב:
דכתיב: (דברים כ"ה) והצדיק את הצדיק והרשיעו את הרשע (דברים כ"ה) והיה אם בן הכות הרשע												■ !	ב:
משום והצדיק את הצדיק והרשיעו את הרשע והיה אם בן הכות הרשע?												⚡ !	ב:
אלא, עדים שהרשיעו את הצדיק, ואתו עדים אחריו והצדיק את הצדיק דמעיקרא ושוינו להני רשעים - והיה אם בן הכות הרשע.												!	ב:
ותיפוק ליה (שמות כ') מלא תענה												⚡	ב:
משום דהוי לאו שאין בו מעשה, וכל לאו שאין בו מעשה אין לוקין עליו.												!	ב:
ד' דברים נאמרו בעדים זוממין: אין נעשין בן גרושה ובן חלוצה, ואין גולין לערי מקלט, ואין משלמין את הכופר, ואין נמכרין בעבד עברי	ת"ר:											■	ב:
אף אין משלמין ע"פ עצמן.	משום ר"ע אמרו:											■	ב:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ♠ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

מכות-כיצד העדים		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
אין נעשין בן גרושה ובן חלוצה												■	ב:	
כדאמרן.												■	ב:	
ואין גולין לערי מקלט												■	ב:	
כדאמרן.												■	ב:	
ואין משלמין את הכופר												■	ב:	
כופרא כפרה, והני לאו בני כפרה נינהו.	קסברי:											■	◇	ב:
מאן תנא כופרא כפרה?												^	ב:	
ר' ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה היא	רב הסדא:											!	ב:	
(שמות כ"א) ונתן פדיון נפשו - דמי ניזק	דתניא: [רבנן]											♣	◇	ב:
דמי מזיק	רבי ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה:											♣	◇	ב:
מאי לאו בהא קא מיפלגי												ז	ב:	
כופרא ממונא	דמר סבר:											♣	◇	ב:
כופרא כפרה	ומר סבר:											♣	◇	ב:
לא, דכולי עלמא כופרא כפרה, והכא בהא קא מיפלגי	רב פפא:											!	ב:	
בדניזק שיימינן	מר סבר:											♣	◇	ב:
בדמזיק שיימינן.	ומר סבר:											♣	◇	ב:
מאי טעמייהו דרבנן?												^	ב:	
נאמר השתה למטה ונאמר השתה למעלה, מה להלן בדניזק, אף כאן בדניזק.												!	◇	ב:
ורבי ישמעאל?												^	ב:	
ונתן פדיון נפשו כתיב.												!	◇	ב:
ורבנן?												ז	ב:	
אין, פדיון נפשו כתיב, מיהו כי שיימינן - בדניזק שיימינן.												!	◇	ב:
ואין נמכרין בעבד עברי												■	◇	ב:
ה"מ היכא דאית ליה לדידיה, דמיגו דאיהו לא נודבן - אינהו נמי לא מיזדבנו, אבל היכא דלית ליה לדידיה, אע"ג דאית להו לדידהו - מיזדבנו	סבר רב המנונא למימר:											■	ב:	
ולימרו ליה: אי אנת הוה לך מי הוה מיזדבנת? אן נמי לא מיזדבנינן	(א"ל רבא)											ז	ב:	
ה"מ היכא דאית ליה או לדידיה או לדידהו, אבל היכא דלית ליה לא לדידיה ולא לדידהו - מוזבני למימר:	אלא סבר רב המנונא											■	◇	ב:
(שמות כ"ב) ונמכר בגנבתו אמר רחמנא בגנבתו - ולא בזממו.	א"ל רבא:											ז	◇	ב:
משום ר"ע אמרו וכו'.													■	<
מאי טעמא דר"ע?													^	ב:
קנסא הוא, וקנס אין משלם ע"פ עצמו.	קסבר: [ר"ע]											!	◇	ב:

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- O	statement-מימרא ■ challenge-קושיא- ; question-שאלה- ^ answer-תירוץ- ! proof-ראיה- ■
מקרא-<u>key</u>:	

מכות-כיצד העדים		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	
תדע, שהרי לא עשו מעשה, [ונהרגים] ומשלמין.	רבה:											■		ב:
תדע, שהרי ממון ביד בעלים ומשלמים.	רב נחמן:											■		ב: